

ŚLĄSKO-DĄBROWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 27

KATOWICE, DNIA 25 PAŹDZIERNIKA

1945

Poz.	T R E Ś Ć :	Str.
dział Urzędowy:		
Dekrety:		
263.—	z dnia 10 sierpnia 1945 r. o rejestracji pracowników służby zdrowia	291
264.—	z dnia 24 sierpnia 1945 r. o dalszym przedłużeniu moratorium lokalowego dla spółdzielni	292
Rozporządzenia:		
265.—	Ministra Administracji Publicznej z dnia 15 września 1945 r. w sprawie przedłużenia terminu składania deklaracji wierności przez osoby wpisane do trzeciej i czwartej grupy niemieckiej listy narodowej lub do grupy t. zw. „Leistungs-Pole“	292
266.—	Ministra Administracji Publicznej z dnia 21 września 1945 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Aproprowizacji i Handlu, Przemysłu oraz Skarbu o zmianie w podziale miejscowości na klasy pod względem cen kart rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć	292
267.—	Ministrów: Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 września 1945 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu, Aproprowizacji i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Administracji Publicznej o sposobie przedstawienia kandydatów na ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych, trybie powołania ławników i zasadach powoływania poszczególnych ławników na posiedzenia sądowe	292
268.—	Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 września 1945 r. o pośrednictwie pracy i pośrednictwie przy zawieraniu umów o naukę zawodu	293
269.—	Ministrów: Odbudowy, Przemysłu i Komunikacji z dnia 12 września 1945 r. w sprawie statutu Instytutu Badawczego Budownictwa	295
Zarządzenie:		
270.—	Ministra Przemysłu z dnia 24 września 1945 r. o ustanowieniu przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem „Bracia Socha — Fabryka Mydła” w Chorzowie	296
Okólnik Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego:		
271.—	z dnia 20 września 1945 r. w sprawie zwalczania profilaktyki chorób zakaźnych	296
Pisma Okólne Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego:		
272.—	z dnia 3 października 1945 r. w sprawie powołania komisji rewizyjnych w samorządzie	296
273.—	z dnia 5 października 1945 r. w sprawie zasiłków dla żołnierzy powracających z niewoli	297
274.—	z dnia 5 października 1945 r. w sprawie pierwszeństwa na rzecz zdemobilizowanych żołnierzy przy odbudowie gospodarstw rolnych	297
Dział Nieurzędowy:		
Wiadomości statystyczne — Przetarg — Zapowiedź — Zgubione dokumenty		298

DZIAŁ URZĘDOWY

263.

DEKRET

z dnia 10 sierpnia 1945 r.

o rejestracji pracowników służby zdrowia.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 235 z dnia 13 października 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezy-

dium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Lekarze, lekarze-dentyści, farmaceuci, felczerzy, położne, pielęgniarki oraz uprawnieni i samodzielni technicy dentyści są obowiązani zarejestrować się u powiatowej władzy administracji ogólnej (lekarza powiatowego) w terminie, który oznaczy w drodze rozporządzenia Minister Zdrowia.

Art. 2. Rejestrujący się jest obowiązany wypełnić kartę (ankietę) rejestracyjną według wzoru i w liczbie egzemplarzy ustalonej przez Ministra Zdrowia.

Art. 3. 1) Rejestrujący się otrzymuje odpowiednie poświadczenie; stwierdza ono jednak tylko zarejestrowanie się, nie stanowi natomiast dowodu posiadania prawa do wykonywania zawodu.

2) Dokonanie rejestracji na podstawie niniejszego dekretu nie zwalnia od obowiązków rejestracyjnych, określonych w innych przepisach prawnych. Osoby wymienione w art. 1 obowiązane są zawiadomić o każdej zmianie adresu powiatową władzę administracji ogólnej.

Art. 4. Przepisy o obowiązku rejestracji osób, wymienionych w art. 1, pełniących czynną służbę wojskową, wyda Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia.

Art. 5. 1) Kto uchyla się od obowiązku rejestracji albo podaje dane nieprawdziwe lub zataja dane, które powinny być ujawnione, podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub karze grzywny do zł 3.000.

2) Jako karę dodatkową można orzec utratę prawa wykonywania zawodu na okres do 2 lat.

3) Do orzekania w sprawach wymienionych w ust. 1) właściwe są sądy grodzkie, a co do osób wymienionych w art. 4 — sądy wojskowe.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej i Sprawiedliwości.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

(—) *Bolesław Bierut*

w/z. Prezes Rady Ministrów:

(—) *Władysław Gomułka*

Minister Zdrowia:

(—) *Franciszek Litwin*

Minister Obrony Narodowej:

(—) *Michał Żymierski*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Henryk Świątkowski*

264.

DEKRET

z dnia 24 sierpnia 1945 r.

o dalszym przedłużeniu moratorium lokalowego dla spółdzielni.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 222 z dnia 6 października 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Termin wstrzymania z mocy samego prawa wykonania orzeczonych eksmisyj spółdzielni z lokali handlowych i przemysłowych, ustalony dekretem z dnia 6 lutego 1945 r. o moratorium lokalowym dla spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 21), a przedłużony dekretem z dnia 7 maja 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 99), przedłuża się do dnia 31 grudnia 1945 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

(—) *Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Edward Osóbka-Morawski*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Henryk Świątkowski*

265.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 15 września 1945 r.

w sprawie przedłużenia terminu składania deklaracji wierności przez osoby wpisane do trzeciej i czwartej grupy niemieckiej listy narodowej lub do grupy t. zw. „Leistungs-Pole”.

(Przedruk z Dz. U. R. P. nr 35, poz. 213 z dnia 25 września 1945 r.)

Na podstawie art 6 i 32 ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich

elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96) w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Bezpieczeństwa Publicznego zarządzam, co następuje:

§ 1. Określony w § 7 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 25 maja 1945 r. w sprawie rehabilitacji osób wpisanych do trzeciej i czwartej grupy niemieckiej listy narodowej lub do grupy t. zw. „Leistungs-Pole” (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 128) termin składania deklaracji wierności do dnia 31 sierpnia 1945 r. przedłuża się do dnia 31 października 1945 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z. Minister Administracji Publicznej:

(—) *A. Kaczocha Józefski*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Henryk Świątkowski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

(—) *Stanisław Radkiewicz*

266.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 21 września 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Apropowizacji i Handlu, Przemysłu oraz Skarbu o zmianie w podziale miejscowości na klasy pod względem cen kart rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 229 z dnia 8 października 1945 r.)

Na podstawie art. 28 a ustawy z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293) w brzmieniu, ustalonym dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 grudnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 86), zarządza się, co następuje:

§ 1. W części II klasie II załącznika do art. 7 ustawy z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293) zmienionej dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 22 grudnia 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 86) i dekretem z dnia 11 kwietnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 66), po wyrazie „Katowice” wstawia się wyraz „Kielce”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 lipca 1945 r. a dla przedsiębiorstw i zajęć, na które nabyte zostały karty rejestracyjne na rok 1945 przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, od dnia 1 stycznia 1946 r.

Minister Administracji Publicznej:

(—) *Dr. Władysław Kiernik*

Minister Apropowizacji i Handlu:

(—) *Jerzy Sztachelski*

Minister Przemysłu:

(—) *Hilary Minc*

Minister Skarbu:

(—) *Konstanty Dąbrowski*

267.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRÓW: SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 września 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu, Apropowizacji i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Administracji Publicznej o sposobie przedstawiania kandydatów na ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych, trybie powoływania ławników i zasadach powoływania poszczególnych ławników na posiedzenia sądowe.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 230 z dnia 8 października 1945 r.)

Na podstawie art. 77 prawa o sadach ubezpieczeń społecznych z dnia 28 lipca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 476) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej wzywa w drodze ogłoszenia, ogłoszonego w Monitorze Polskim, czynnie w okręgu danego sądu organizacje zawodowe pracowników oraz izby przemysłowo-handlowe, izby rzemieślnicze i izby rolnicze oraz stowarzyszenia zawodowe pracodawców, niereprezentowane w tych izbach, tudzież zjednoczenia przedsiębiorstw państwowych i samorządowych oraz instytucje państwowe i samorządowe, o ile ich pracownicy podlegają obowiązkowi ubezpieczenia, aby przedstawiły w oznaczonym terminie listy kandydatów na ławników okręgowych sądów ubezpieczeń społecznych.

Wezwania powyższego dokonywa się, po raz pierwszy niezwłocznie po ustanowieniu okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych (art. 8 §§ 1 i 2 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych), a następnie co trzy lata, co najmniej na dwa miesiące przed upływem okresu, na który byli powołani ławnicy w poszczególnym okręgowym sądzie ubezpieczeń społecznych (art. 72 § 1 prawo o sądach ubezpieczeń społecznych).

Stowarzyszenia zawodowe pracowników mogą składać wspólne listy kandydatów.

To samo dotyczy organizacji pracodawców.

§ 2. Wezwanie o przedstawienie listy kandydatów winno obejmować:

- 1) liczbę ławników danego sądu,
- 2) okręg danego sądu,
- 3) wymogi, którym mają odpowiadać kandydaci (art. 73 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych),
- 4) termin złożenia list kandydatów,
- 5) skutki prawne uchylenia się stowarzyszeń (organizacji) zawodowych od przedstawienia w oznaczonym terminie kandydatów (art. 72 § 2 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych).

§ 3. Termin do przedstawienia list kandydatów nie może być krótszy niż 14 dni, licząc od dnia ogłoszenia ogłoszenia w Monitorze Polskim.

§ 4. Do list kandydatów należy dołączyć oświadczenie, że kandydaci odpowiadają wymogom, przewidzianym w art. 73 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych.

§ 5. Uprawnieni do przedstawiania list kandydatów składają je wraz z załącznikami Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, przy czym powinni:

- 1) Złożyć oświadczenie, że są czynni w okręgu danego sądu,
- 2) podać — o ile chodzi o listy kandydatów z grupy pracowników — liczbę robotników i pracowników umysłowych zrzeszonych w organizacji zawodowej pracowników i zatrudnionych w okręgu danego sądu,

o ile zaś chodzi o listy kandydatów z grupy pracodawców — dane orientacyjne o liczbie pracowników, zatrudnionych w okręgu danego sądu przez ogół członków organizacji zawodowej pracodawców względnie przez zjednoczenia przedsiębiorstw oraz instytucje państwowe i samorządowe.

W razie wątpliwości Minister Pracy i Opieki Społecznej może żądać uzupełnienia danych, wymienionych w § 4 i w pkt. 1 i 2 niniejszego paragrafu, w terminie siedmiodniowym licząc od dnia doręczenia wezwania pod rygorem, że niedotrzymanie terminu lub udzielenie niedostatecznych wyjaśnień pociągnie za sobą odrzucenie listy kandydatów danej organizacji.

§ 6. Na podstawie zgłoszonych list kandydatów Minister Pracy i Opieki Społecznej przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości wniosek co do powołania ławników okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych. Wniosek powinien uwzględniać wszystkie ważniejsze gałęzie pracy, istniejące w okręgu danego sądu.

Na podstawie tego wniosku Minister Sprawiedliwości powołuje ławników okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych.

§ 7. Minister Sprawiedliwości po powołaniu ławników przesyła listy, zawierające nazwiska i miejsce zamieszkania ławników, Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, prezesowi Trybunału Ubezpieczeń Społecznych, prezesowi właściwego okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych i wszystkim uprawnionym do przedstawiania list kandydatów, którzy z tego uprawnienia skorzystali.

§ 8. Prezes okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych oznacza z góry na czas odpowiedni, nie dłuższy niż trzymiesięczny, terminy posiedzeń sądu i ustanawia dla każdego posiedzenia imienny skład kompletu sądowniczego, z uwzględnieniem art. 13 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych oraz przestrzegając w miarę możliwości równomiernej kolejności przy wyznaczaniu ławników do udziału w posiedzeniach. Do każdego posiedzenia należy wyznaczyć imienne podwójną liczbę ławników (lista kompletów posiedzeń), przy czym wymieniony na drugim miejscu bierze udział w posiedzeniu w razie niemożności wzięcia udziału w posiedzeniu przez ławnika, wymienionego na pierwszym miejscu.

Przy ustanawianiu list kompletów posiedzeń należy, o ile możliwości, mieć wzgląd na rodzaj spraw spornych tudzież na słuszne życzenia ławników, którzy mogą wskazać te dni tygodnia lub miesiąca, w których udział w posiedzeniach sądu byłby dla nich niemożliwy lub połączony z trudnościami.

Kolejność udziału w posiedzeniach ławników, mieszkających poza siedzibą sądu, należy wyznaczać w taki sposób, aby nie byli zmuszeni zbyt często w jednym miesiącu udawać się do siedziby sądu.

§ 9. Od ustanowionej kolejności należy odstępować tylko wtedy:

- 1) gdy odbyć się mają posiedzenia nadzwyczajne, w programie posiedzeń nieprzewidziane,
- 2) gdy odroczone rozprawa ma być prowadzona przed tym samym kompletem,
- 3) gdy rodzaj sprawy wymaga współudziału ławników, należących do tej samej lub podobnej gałęzi pracy, co skarżący.

§ 10. Jeżeli do okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych wpływają sprawy z pewnej gałęzi pracy w takiej ilości, że wyznaczone dni posiedzeń będą wypełnione tego rodzaju sprawami, należy na ławników mających wziąć udział w tych posiedzeniach wyznaczać osoby należące do tej lub zbliżonej gałęzi pracy.

§ 11. Listę kompletów posiedzeń należy doręczyć co najmniej na 10 dni przed terminem pierwszego posiedzenia wszystkim ławnikom, których udział w posiedzeniach jest w niej przewidziany.

Doręczenie listy kompletów posiedzeń stanowi zarazem wezwanie ławników do przybycia na posiedzenia w dni, w tej liście oznaczone.

§ 12. W razie potrzeby przybrania ławników do udziału w posiedzeniu, nieprzewidzianym w liście kompletów posiedzeń, prezes okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych wzywa ich na to posiedzenie osobnym pismem, telegraficznie lub telefonicznie.

§ 13. Lista kompletów posiedzeń powinna zawierać pouczenie, obejmujące treść art. 82 prawa o sądach ubezpieczeń społecznych oraz § 11 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Ławnik obowiązany jest o każdej zmianie swego zamieszkania oraz o utracie charakteru przedstawiciela tej grupy, z której był powołany, zawiadomić prezesa okręgowego sądu ubezpieczeń społecznych w ciągu trzech dni.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) Jan Stalczyk

Minister Sprawiedliwości:

(—) Henryk Świątkowski

268.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 września 1945 r.

o pośrednictwie pracy i pośrednictwie przy zawieraniu umów o naukę zawodu.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 231 z dnia 8 października 1945 r.)

Na podstawie art. 2, 4 i 11 dekretu z dnia 2 sierpnia 1945 r. o urzędach zatrudnienia (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 182) zarządzam, co następuje:

§ 1. Kierownicy zakładów pracy obowiązani są w terminie 3-dniowym zawiadomić właściwy urząd zatrudnienia, jego oddział lub instytucję wykonywającą zastępczo czynności urzędu zatrudnienia zarówno o każdym wolnym jak i nowoobsadzonym miejscu pracy lub miejscu nauki zawodu.

§ 2. Zawiadomienia o wolnym lub nowoobsadzonym miejscu pracy dokonywa się:

1) bezpośrednio w urzędzie ustnie lub pisemnie, przy czym na żądanie wydaje się stosowne zaświadczenie,

2) telefonicznie, przy czym na żądanie zawiadamiającego urząd zatrudnienia przesyła mu na piśmie potwierdzenie odbioru telefonogramu.

3) drogą pocztową lub telegraficzną, przy czym w tych wypadkach za datę zawiadomienia uważa się datę stempla pocztowego lub wysłania depechy.

§ 3. W zawiadomieniu o wolnych miejscach pracy podać należy: 1) nazwę i adres zakładu pracy, 2) zawód, płęć i ilość poszukiwanych pracowników, 3) wymagane od poszukiwanych pracowników kwalifikacje, 4) warunki pracy i wysokość wynagrodzenia, 5) okres czasu, na który ma być zawarta umowa o pracę, 6) datę, od której miejsce pracy jest lub będzie wolne.

§ 4. W zawiadomieniu o wolnych miejscach nauki zawodu podać należy:

1) nazwę, adres i rodzaj zakładu pracy,

2) ilość, płęć i wiek poszukiwanych uczniów (terminatorów),

3) w jakim zawodzie mają odbyć naukę uczniowie (terminatorzy).

4) okres czasu, na który ma być zawarta umowa o naukę zawodu,

5) datę, od której miejsce nauki jest lub będzie wolne.

§ 5. W zawiadomieniu o obsadzeniu wolnych miejsc pracy lub nauki zawodu podać należy:

1) nazwę, adres i rodzaj zakładu pracy,

2) imiona, nazwiska i adresy przyjętych pracowników lub uczniów (terminatorów),

3) jakie miejsca pracy lub miejsca nauki zawodu obsadzono,

4) od jakiej daty i na jaki okres czasu zawarto umowy o pracę lub naukę zawodu.

§ 6. Urząd zatrudnienia obowiązany jest przyjąć każde zgłoszenie wolnego miejsca pracy, z wyjątkiem zgłoszeń, zawierających zaofiarowanie pracy sprzecznej z obowiązującymi przepisami.

Urząd zatrudnienia obowiązany jest również przyjąć każde zgłoszenie wolnego miejsca nauki zawodu, o ile pracodawca przedstawi dowody, że w myśl przepisów prawa wolno mu przyjmować uczniów do nauki zawodu.

§ 7. Każdy poszukujący pracy lub miejsca nauki zawodu, zgłaszający się do właściwego urzędu zatrudnienia w godzinach urzędowych, powinien być zarejestrowany. Jeżeli poszukujący miejsca nauki zawodu nie ma ukończonych lat 18 — zarejestrowanie może nastąpić tylko za zgodą jego przedstawiciela ustawowego.

§ 8. Właściwy do rejestrowania osób, poszukujących pracy lub nauki zawodu, jest ten urząd zatrudnienia, na którego obszarze działania zgłaszający się zamieszkuje przynajmniej od tygodnia.

Zarejestrowanie przed upływem tego terminu może nastąpić jedynie po okazaniu zaświadczenia (przekazu), uprawniającego do zarejestrowania, które wydaje urząd zatrudnienia właściwy dla dotychczasowego miejsca zamieszkania.

§ 9. Przy rejestracji poszukującego pracy urząd zatrudnienia żąda od niego lub w jego zastępstwie od jego przedstawiciela ustawowego — udzielenia szczegółowych informacji osobistych, przedstawienia świadectw szkolnych, jako też świadectwa lekarskiego o stanie zdrowia. Ponadto urząd zatrudnienia może żądać przedstawienia świadectwa z poradni psychotechnicznej.

Przy rejestracji poszukującego miejsca nauki zawodu urząd zatrudnienia żąda od niego lub w jego zastępstwie od jego przedstawiciela ustawowego — udzielenia szczegółowych informacji osobistych, przedstawienia świadectw szkolnych, jako też świadectwa lekarskiego o stanie zdrowia. Ponadto urząd zatrudnienia może żądać przedstawienia świadectwa z poradni psychotechnicznej.

§ 10. Urząd zatrudnienia zalicza poszukującego pracy do zawodu, w którym pragnie otrzymać pracę, na podstawie przedstawionych świadectw pracy, a w braku ich lub w razie jakichkolwiek wątpliwości — na podstawie przeprowadzonego sprawdzenia kwalifikacji.

Poszukujący miejsca nauki zawodu jest rejestrowany w tym zawodzie, w którym pragnie ukończyć naukę.

§ 11. W ciągu całego czasu poszukiwania pracy bądź miejsca nauki zawodu zarejestrowani w urzędzie zatrudnienia powinni przynajmniej raz w miesiącu kalendarzowym zawiadomić urząd ten ustnie bądź pisemnie, że nadal poszukują pracy lub miejsca nauki zawodu.

Jeśli poszukujący pracy lub miejsca nauki zawodu nie zgłosił się do kontroli w przepisany termin bez uzasadnionej przyczyny, urząd zatrudnienia skreśla go z wykazu poszukujących pracy lub miejsca nauki.

§ 12. Przy wykonywaniu pośrednictwa pracy należy brać od uwagę:

a) zdolność zawodową i fizyczną poszukującego pracy,

b) okoliczność pozostawania bez pracy.

c) uczestnictwo w walkach o niepodległość Państwa Polskiego i inne ustawowe podstawy pierwszeństwa,

d) stan rodzinny z tym, że przy równych kwalifikacjach pierwszeństwo mają żywiciele rodzin, t. j. osoby posiadające na swym wyłącznym utrzymaniu żonę, dzieci w wieku do lat 16 lub niezdolnych do pracy wstępnych i zstępnych,

e) przy równych warunkach (kwalifikacje, okoliczność pozostawania bez pracy, pierwszeństwo ustawowe i stan rodzinny) — kolejność zarejestrowania się w urzędzie zatrudnienia.

Przy wykonywaniu pośrednictwa dla poszukujących miejsca nauki zawodu należy brać pod uwagę:

a) zdolność zawodową i fizyczną kandydata,

b) uczestnictwo w walkach o niepodległość Państwa Polskiego i inne ustawowe podstawy pierwszeństwa,

c) kolejność zgłoszenia się do rejestracji.

§ 13. Przed skierowaniem poszukującego pracy lub kandydata na ucznia na wolne miejsce urząd zatrudnienia stwierdza, czy posiadają oni wymagane w zgłoszeniu wolnego miejsca kwalifikacje, dokładnie informując ich o warunkach zadeklarowanych przez pracodawcę oraz stwierdza, czy przyjmują zaofiarowane warunki pracy lub nauki.

§ 14. Dowodem stwierdzającym, że kandydat do pracy lub nauki został skierowany przez urząd zatrudnienia na wolne miejsce po zapoznaniu się z warunkami pracy lub nauki, jest karta skierowania.

§ 15. Urząd zatrudnienia na żądanie poszukującego pracy lub miejsca nauki zawodu udziela mu należyte ustalonych danych o wolnym miejscu pracy lub nauki, które mogą mieć znaczenie dla niego.

§ 16. Urząd zatrudnienia na żądanie pracodawcy udziela mu należyte ustalonych danych, dotyczących poszukującego pracy lub miejsca nauki zawodu, które mogą mieć znaczenie przy określeniu, czy osoby te będą odpowiednie na wolne miejsce pracy lub nauki.

§ 17. Pracodawcy służy prawo wyboru kandydatów oraz prawo żądania, aby urząd zatrudnienia skierował innych kandydatów poza skierowanym.

§ 18. Poszukający pracy lub miejsca nauki zawodu nie jest obowiązany przyjąć pracy lub miejsca nauki zawodu, zaofiarowanych przez urząd zatrudnienia, jednakże powinien odmowę uzasadnić.

Niepodanie przyczyn odmowy powoduje skreślenie z wykazu poszukujących pracy lub miejsca nauki.

§ 19. Wszelkie czynności urzędu zatrudnienia w zakresie pośrednictwa pracy i pośrednictwa w zawieraniu umów o naukę są bezpłatne.

§ 20. Przepisy §§ 6—19 mają zastosowanie również do oddziałów urzędu zatrudnienia oraz do instytucji zastępczych, wykonywających powierzone im przez urząd zatrudnienia czynności tych urzędów.

§ 21. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) Jan Stańczyk

269.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: ODBUDOWY, PRZEMYSŁU I KOMUNIKACJI

z dnia 12 września 1945 r.
w sprawie statutu Instytutu Badawczego
Budownictwa.

(Przedruk z Monitora Polski Nr 33, poz. 81 z dnia
7 października 1945 r.)

Na podstawie art. 5 dekretu z dnia 24 maja 1945 r. o utworzeniu Ministerstwa Odbudowy (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 123) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się Statut Instytutu Badawczego Budownictwa w brzmieniu podanym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Odbudowy:
(—) *M. Kaczorowski*

Minister Przemysłu:
(—) *H. Minc*

Minister Komunikacji:
(—) *J. Rabanowski*

Załącznik

S T A T U T INSTYTUTU BADAWCZEGO BUDOWNICTWA

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Instytut Badawczy Budownictwa, nazywany w dalszych przepisach niniejszego Statutu „Instytutem”, jest państwową instytucją naukowo-badawczą powołaną do prowadzenia badań w zakresie budownictwa i dróg kołowych, w celu podniesienia stanu techniki budowlanej i drogowej, oraz wykorzystania wszelkich zdobyczy naukowych i doświadczalnych w tym zakresie.

Instytut posiada osobowość prawną.

Siedzibą Instytutu jest siedziba naczelnych Władz Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Zwierzchni nadzór nad działalnością Instytutu sprawuje Minister Odbudowy.

W zakresie prac badawczo-naukowych Instytut jest jednostką autonomiczną.

§ 3. Instytut posiada własny budżet zatwierdzony przez Ministra Odbudowy.

Srodki finansowe na pokrycie wydatków Instytut czerpie:

1. z kwot przewidzianych na ten cel w budżetach Ministerstw: Odbudowy, Przemysłu i Komunikacji;
2. z dotacji otrzymywanych od organizacji przemysłu (zrzeszeń, zjednoczeń i t. p.);
3. z opłat za próby, dokonywane w pracowniach Instytutu, jak również za inne orzeczenia Instytutu.

II. Władze.

§ 4. Władzami Instytutu są: Dyrektor i Rada Główna.

§ 5. Dyrektor jest kierownikiem administracyjnym Instytutu, opracowuje projekty budżetu oraz sprawozdania z działalności Instytutu, jest zwierzchnikiem służbowym pracowników Instytutu, podpisuje orzeczenia i korespondencje, oraz kieruje stroną wykonawczą prac Instytutu.

Dyrektora mianuje Minister Odbudowy na wniosek Rady Głównej. Pracowników poszczególnych działów i biur Instytutu powołuje Minister Odbudowy na wniosek Dyrektora. Powoływanie niektórych pracowników Minister Odbudowy może przekazać Dyrektorowi.

Zastępca Dyrektora jest jeden z kierowników działów naukowo-technicznych, wyznaczony przez Dyrektora.

§ 6. Rada Główna jest wewnętrznym organem nadzorczym Instytutu.

W skład Rady Głównej wchodzi:

1. przedstawiciel Ministerstwa Odbudowy;
2. przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu;
3. przedstawiciel Ministerstwa Komunikacji;
4. przedstawiciel Biura Odbudowy Stolicy;
5. przedstawiciele wyższych uczelni technicznych w Kraju;
6. przedstawiciele przemysłu budowlanego, powołani przez Ministra Odbudowy;

7. przedstawiciele przemysłu drogowego, powołani przez Ministra Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Komunikacji;

8. przewodniczący Rady Naukowo-Technicznej Budowlanej Instytutu;

9. przewodniczący Rady Naukowo-Technicznej Drogowej Instytutu.

Rada wybiera przewodniczącego z pośród swoich członków.

Przewodniczący i członkowie Rady Głównej mają otrzymywać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach Rady w wysokości ustalonej przez Ministra Odbudowy.

§ 7. Rada Główna uchwała projekty budżetu i projekty taksy opłat za próby i orzeczenia Instytutu, ustala wewnętrzną organizację oraz programy działalności Instytutu, wysłuchuje sprawozdań Dyrektora, zgłasza Ministrowi Odbudowy wnioski co do obsady stanowiska Dyrektora i tych stanowisk pracowniczych, których obsadę sobie zastrzeże, wyraża opinie we wszystkich sprawach, które Minister Odbudowy przekaże Radzie Głównej do zaopiniowania.

Rada odbywa posiedzenia w miarę potrzeby, co najmniej jednak raz na pół roku.

III. Organizacja prac naukowo-badawczych.

§ 8. Jednostkami organizacyjnymi Instytutu w zakresie prac naukowo-badawczych są Rady Naukowo-Techniczne: Budowlana i Drogowa oraz działy naukowo-techniczne.

Rady Naukowo-Techniczne powołane są do rozważania spraw przekazanych przez przewodniczącego oraz do ustalania szczegółowego programu prac Instytutu.

W działach naukowo-badawczych prowadzone są prace laboratoryjno-doświadczone, badania racjonalizacji i organizacji robót na budowach, prace naukowo-dydaktyczne oraz prace wydawnicze.

§ 9. W skład Rady Naukowo-Technicznej Budowlanej wchodzi:

1. Profesor Katedry Budownictwa Ogólnego Wydziału Inżynierii Politechniki Stołecznej, jako przewodniczący;
2. Rzecznik Ministerstwa Odbudowy;
3. Rzecznik Ministerstwa Przemysłu;
4. Rzecznik Biura Odbudowy Stolicy;
5. Przedstawiciel Wydziału Architektury Politechniki Stołecznej;
6. Przedstawiciel Wydziału Inżynierii Politechniki Stołecznej;
7. Dyrektor Instytutu;
8. Rzecznicy powołani przez Radę Główną.

W skład Rady Naukowo-Technicznej Drogowej wchodzi:

1. Profesor Katedry Budowy Dróg Wydziału Inżynierii Politechniki Stołecznej, jako przewodniczący;
2. Rzecznik Ministerstwa Odbudowy;
3. Rzecznik Ministerstwa Przemysłu;
4. Rzecznik Ministerstwa Komunikacji;
5. Rzecznik Biura Odbudowy Stolicy;
6. Przedstawiciel Wydziału Inżynierii Politechniki Stołecznej;
7. Dyrektor Instytutu;
8. Rzecznicy powołani przez Radę Główną.

Rady odbywają posiedzenia w miarę potrzeby, jednak przynajmniej raz na miesiąc.

W sprawach, które interesują obie Rady, odbywają one posiedzenia wspólne.

Przewodniczący Rad otrzymują ryczałtowe wynagrodzenia miesięczne w wysokości ustalonej przez Ministra Odbudowy.

Inni członkowie Rad mogą otrzymywać wynagrodzenie za udział w posiedzeniach Rad w wysokości ustalonej przez Ministra Odbudowy.

Członkowie-rzecznicy Rad mogą być zatrudnieni poza ogólnymi posiedzeniami przy poszczególnych zagadnieniach, zależnie od potrzeby, za specjalnym wynagrodzeniem.

§ 10. Dział laboratoryjno-doświadczalny ocenia i kwalifikuje materiały budowlane i drogowe oraz elementy z tych materiałów pod względem ich własności technicznych, przydatności i celowości w praktyce. Dział

prowadzi studia nad wytwarzaniem i zastosowaniem nowych materiałów oraz nad zagadnieniami w budowlach, mającymi swe źródło w zjawiskach fizycznych i chemicznych otoczenia.

Dział jest w posiadaniu maszyn, przyrządów i urządzeń potrzebnych do prób i badań.

Dział ma kierownika, referentów poszczególnych grup zagadnień, laborantów i pracowników pomocniczych.

§ 11. Dział racjonalizacji i organizacji robót, w porozumieniu z odpowiednimi organizacjami rzemieślniczymi i przedsiębiorstwami budowlanymi, ustala systemy pracy o najlepszej wydajności i jakości robót, prowadzi badania maszyn i sprzętu budowlanego pod względem racjonalności konstrukcji, użytkowania i wydajności, oraz zajmuje się zagadnieniami ekonomiki i prowadzenia robót.

Dział ma kierownika budowlanego, kierownika drogowego i referentów do poszczególnych grup zagadnień oraz pracowników pomocniczych.

§ 12. Dział naukowo-dydaktyczny organizuje kursy i odczyty dokształcające, prowadzi w porozumieniu z politechniką ćwiczenia ze studentami, udziela porad technicznych, tworzy stałą wystawę materiałów i elementów budowlanych i drogowych, oraz prowadzi systematyczne kartoteki zagadnień budowlanych i drogowych, materiałów i konstrukcji.

Dział posiada kierownika budowlanego, kierownika drogowego, referentów do poszczególnych grup zagadnień i pracowników pomocniczych.

§ 13. Dział wydawniczy prowadzi bibliotekę i czytelnie czasopism technicznych, wydaje biuletyn Instytutu oraz bardziej wartościowe prace, zakwalifikowane do druku przez Rady Naukowo-Techniczne.

Dział posiada kierownika budowlanego, kierownika drogowego, referentów do poszczególnych grup zagadnień i pracowników pomocniczych.

IV. Próby zlecone.

§ 14. Na zlecenie Instytutu państwowych i samorządowych oraz firm i osób prywatnych Instytut wykonywa próby i wydaje orzeczenia za opłatą według cennika, zatwierdzonego przez Ministra Odbudowy na wniosek Rady Głównej. Jeżeli dana próba nie jest przewidziana w cenniku — o wysokości opłaty decyduje Dyrektor.

V. Inna działalność Instytutu.

§ 15. Instytut współpracuje z Polskim Komitetem Normalizacyjnym, wykonując badania potrzebne do ustalenia norm budowlanych i drogowych, oraz bierze udział w pracach poszczególnych komisji normalizacyjnych.

Poza tym Instytut współpracuje z innymi organizacjami badawczymi z zakresu budownictwa i dróg kołowych, organizuje zjazdy naukowo-badawcze, bierze przez swych przedstawicieli udział w tego rodzaju zjazdach krajowych i zagranicznych, oraz popiera działalność badawczą osób pracujących naukowo w dziedzinie budownictwa i dróg kołowych.

270.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU

z dnia 24 września 1945 r.

o ustanowieniu przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem „Bracia Socha — Fabryka Mydła” w Chorzowie.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 34, poz. 83 z dnia 10 października 1945 r.)

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 p. b. dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. o zmianie niektórych postanowień dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. R. P. Nr 49, poz. 437), oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji

państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 24 września 1945 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: „Bracia Socha — Fabryka Mydła” w Chorzowie, przy ul. Karola Miarki Nr 23.

§ 2. Zarząd państwowy nad wymienionym przedsiębiorstwem powierza się Zjednoczeniu Przemysłu Przewodniczącego z siedzibą w Warszawie, ul. Szwedzka Nr 20.

§ 3. Zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. Nr 21, poz. 67).

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

Minister Przemysłu:

(—) H. Minc

271.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

L. dz. Z — 22/1 Katowice, dnia 20 września 1945 r.

OKÓLNIA Nr 230/45.

w sprawie zwalczania profilaktyki chorób zakaźnych.

Ob. Starostowie Powiatowi i Grodzcy!

Ob. Lekarze Powiatowi i Grodzcy!

Ob. Prezydenci Miast Wydzielonych!

Zgodnie z pismem okólnym Ministerstwa Zdrowia z dnia 2. 7. br. Nr Org. 32/45 został mianowany przy Wojewódzkim Wydziale Zdrowia Komisarz Naczelny Nadzwyczajnego Komisarzatu do Walki z Epidemiemi (Urz. Wojew. pokój nr 320 — tel. 349-21, wewn. nr 75).

Komisarz N. N. K. prowadzi w zastępstwie Naczelnika Wojew. Wydziału Zdrowia całość akcji zwalczania i profilaktyki epidemicznych chorób zakaźnych i za tę akcję jest odpowiedzialny.

Polecam wobec tego ściśle wykonywanie wszelkich instrukcji i zarządzeń Komisarza N. N. K. przy Wojew. Wydziale Zdrowia w zakresie zwalczania i profilaktyki chorób zakaźnych wydanych w porozumieniu z Naczelnikiem Wojew. Wydziału Zdrowia.

Przypominam ponadto, że należy dodatkowo i bezwzględnie zwrócić uwagę wszystkim podległym zarządom gmin i miast na ich obowiązki jakie wynikają z przepisu ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu z dnia 21. 2. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) — okólnik Urzędu Wojewódzkiego Śląsko-Dąbrowskiego — Wydział Zdrowia — z dnia 2 maja 1945 r. L. dz. Z. 22/1.

Wojewoda:

w/z. (—) Arka Bożek, Wicewojewoda

272.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Nr Sm. III. 15/8. Katowice, dn. 3 października 1945 r.

w sprawie powołania komisji rewizyjnych w samorządzie.

Do Ob. Starostów, jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast na terenie Województwa Śląsko-Dąbrowskiego!

Zgodnie z art. 28 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 1944 r. o organizacji i zakresie działania rad narodowych (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22 z 1944 r., Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 18 z roku 1944 i Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 111 z roku 1945) oraz art. 43 pkt. 16, 61 i 62 ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) i zmian wynikłych z dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23 listopada 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) należy powołać komisje rewizyjne, jako stałe organy gminnej, miejskiej i powiatowej rady narodowej w zakresie kontroli nad działalnością finansową i gospodarczą organów zarządzających. Komisje rewizyjne są wybierane przez terenowe rady narodowe. Gdzie do-

tyczczas terenowe rady narodowe się nie ukonstytuowały, powołać należy komisje rewizyjne z pośród mieszkańców gminy lub powiatu, które oprócz prawa wybieralności do rady gminnej, władają językiem polskim w słowie i piśmie. Członkowie zarządów gminnych i miejskich nie mogą być wybierani na członków komisji rewizyjnej danego, ani też powiatowego związku samorządowego.

Należy baczyć, by w skład komisji rewizyjnej wchodziły przede wszystkim osoby, obeznane z rachunkowością i skarbowością komunalną. Komisja rewizyjna mocą swej uchwały może przyzwać do pomocy rzeczoznawców.

Członkowie komisji rewizyjnej winni się ponadto dokładnie zapoznać z §§ 48—52 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. U. R. P. z roku 1933 Nr 11, poz. 72) wraz z okólnikiem Ministra Spraw Wewn. Nr 108 z dnia 15 listopada 1933 r. wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu do wszystkich wojewodów, zawierającym szczegółowe wyjaśnienia względnie wskazówki, którymi posilkować się powinny zarówno związki samorządowe, jak i władze nadzorcze, przy stosowaniu przepisów poszczególnych paragrafów tegoż rozporządzenia.

Uchwalony regulamin czynności komisji rewizyjnej należy przedłożyć radzie narodowej wyższego stopnia do zatwierdzenia.

Urząd Wojewódzki wykona w Drukarni wzorowe regulaminy za zwrotem kosztów własnych. W regulamin winien być zaopatrzony każdy członek Komisji rewizyjnej, jakoteż zastępcy (5 członków i 3 zastępców), przełożony gminy i ważniejszy personel rachunkowy.

Do dnia 15 listopada 1945 r. proszę donieść, czy wszędzie zostały komisje rewizyjne powołane, względnie krótkie sprawozdanie z czynności już istniejących komisji rewizyjnych.

Ponieważ komisje rewizyjne mają za zadanie usuniecie ewent. marnotrawstwa i osiągnięcie jaknajwiększego pożytku przy najmniejszym wydatku, kładę specjalny nacisk na jakościowy wybór członków komisji.

Wojewoda:

w/z. (Ppłk. Ziutek), Wicewojewoda.

273.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Wydział Wojskowy

Nr Wojsk. IIIa-3/3595/45. Katowice, dn. 5. X. 1945 r.

Do Ob. Ob. Starostów i Prezydentów gmiast
(wszystkich!)

w sprawie zasiłków dla żołnierzy powracających z niewoli.

Ministerstwo Administracji Publicznej komunikuje, że z chwilą powrotu żołnierza z niewoli do kraju wygasa automatycznie prawo jego rodziny do pobierania zasiłków przyznanych na zasadzie ustawy z dnia 30-go marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 196).

Z brzmienia art. 9 wymienionej wyżej ustawy wynika, że osobom, które powróciły z niewoli nie przysługuje prawo do zasiłków z tytułu utraty zdrowia w czasie pobytu w niewoli i powstałej wskutek tego utraty zdolności do pracy.

Do osób powracających z niewoli a domagających się wypłaty zasiłków z powodu utraty zdrowia nie można stosować przepisu art. 10, ust. 3 — powołanej ustawy, gdyż przepis ten daje uprawnienia do zasiłku rodzinie żołnierza a nie żołnierzowi, który *podczas pełnienia czynnej służby wojskowej*, utracił zdrowie co najmniej w 30-tu % zdolności do pracy w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Osoby zatem, które utraciły zdrowie a w następstwie i zdolność zarobkową w czasie pobytu w niewoli, a nie podczas pełnienia czynnej służby wojskowej, nie są uprawnione do otrzymywania zasiłków na zasadzie ustawy z dnia 30-go marca 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 196).

Powyższy stan prawny nie przesądza kwestii przyznania żołnierzom, którzy w czasie pobytu w niewoli utracili zdrowie zaopatrzenia na podstawie przepisów o zaopatrzeniu inwalidzkim (Ust. z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 131).

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że właściwymi do załatwiania spraw dotyczących przyznawania rent inwalidzkich są Referaty dla Spraw Inwalidów Wojennych mających swoje siedziby w następujących miastach:

I. Referat dla Spraw Inwalidów Wojennych, Katowice, ul. Wita-Stwosza 16:

dla:

1. Powiatu Katowice,
2. „ Lubliniec,
3. „ Tarnowskie Góry,
4. „ Będzin,
5. „ Zawiercie,
6. Miasto Sosnowiec.

II. Referat dla Spraw Inwalidów Wojennych Starostwo Powiatowe w Pszczynie z siedzibą w Pszczynie

dla:

1. Powiatu Pszczyna,
2. „ Rybnik,
3. „ Bielsko,
4. „ Cieszyń.

III. Referat dla Spraw Inwalidów Wojennych Starostwo Powiatowe w Gliwicach z siedzibą w Gliwicach powiatów Śląska Opolskiego.

dla:

Za Wojewodę:

(—) Dr. Skulicz, Naczelnik Wydziału Wojskowego

274.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

Wydział Odbudowy

Nr: Odb./b/3/1/17/3 Katowice, 5. października 1945 r.

w sprawie pierwszeństwa na rzecz zdemobilizowanych żołnierzy przy odbudowie gospodarstw rolnych.

Obyw. Starostowie Powiatowi i Grodzcy!

Urząd Wojewódzki podaje poniżej dosłowną treść okólnika Nr 2 Ministerstwa Odbudowy z dnia 5. 9. br. L. dz. G. M. 280-8149-45 do wiadomości i stosowania:

W związku z wejściem w życie dekretu z dnia 30 sierpnia 1945 r. o częściowej demobilizacji żołnierzy armii czynnej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 187) zarządzam co następuje:

1. Zdemobilizowanym żołnierzom służy pierwszeństwo w otrzymaniu subwencji na odbudowę zniszczonych gospodarstw wiejskich w ramach akcji subwencyjnej na odbudowę wsi prowadzonej z kredytów budżetowych Ministerstwa Odbudowy. Subwencje w wysokości od 8—12 tysięcy zł. udzielone będą w zasadzie w materiałach budowlanych. Subwencje przyznane będą przez powiatowe władze budowlane na wniosek Powiatowych Komisji Odbudowy. Podania o subwencję wnieść należy do Powiatowych Komisji Odbudowy, a w razie jej braku do powiatowych władz budowlanych za pośrednictwem zarządu gminnego. Zdemobilizowanym żołnierzom służy pierwszeństwo w otrzymaniu gotówkowego kredytu bankowego jako uzupełnienia pomocy materiałowej w ramach akcji kredytowej prowadzonej przez Ministerstwo Odbudowy i Ministerstwo Skarbu za pośrednictwa Państwowego Banku Rolnego. Pożyczki w wysokości do 12 tys. zł. przyznawane będą przez Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich, działających przy Powiatowej Komisji Odbudowy, a w razie jej braku powoływane przy powiatowych władzach budowlanych, na podstawie podań składanych do Komitetów Kredytów Budowlanych Wiejskich za pośrednictwem zarządu gminy.

Podania zdemobilizowanych żołnierzy o subwencję i pożyczki rozpatrywane będą poza normalną kolejnością.

W wypadku wyczerpania kontyngentu kredytów, przeznaczonych na dany powiat. Wojewódzkie Komisje Odbudowy, a w razie ich braku Wojewódzkie Wydziały Odbudowy dokonują na zaspokojenie potrzeb żołnierzy zdemobilizowanych przesunięcia kredytów z innych powiatów.

Udzielanie subwencji i pożyczek dla żołnierzy zdemobilizowanych odbywa się zgodnie z ogólnymi przepisami akcji subwencyjnej i kredytowej w ramach przewidzianych w Zarządzeniu Ministra Odbudowy i Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 maja 1945 r.

2. Zdemobilizowanym żołnierzom przysługuje w myśl art. 9 ust. 1 powołanego dekretu prawo pierwszeństwa, przy równych kwalifikacjach, przy przyjmowaniu do Pracy we wszelkich urzędach, instytucjach, przedsiębiorstwach, organizacjach i przemysłowych zakładach, podległych Ministerstwu Odbudowy.

Za Wojewodę:
(—) Inż. P. Maryniarczyk, Naczelnik Wydziału

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Wiadomości statystyczne zeszyt 1/1945 r.

Ukazał się zeszyt 1 „Wiadomości Statystycznych” Głównego Urzędu Statystycznego po sześciolletniej przerwie spowodowanej działaniami wojennymi. Na treść zeszytu składają się następujące zagadnienia: podział administracyjny Polski w dziale „Struktura gospodarcza” — akcja parcelacyjna w czasie od 6. IX. 1944 do 15. VII. 1945, w dziale „Produkcja i obrót towarów” — produkcja w głównych działach przemysłu, w dziale „Komunikacja” — żegluga powietrzna, tabor samochodowy, w dziale „Cen” — ceny i wskaźniki kosztów utrzymania, porównanie kosztów żywności w niektórych miastach; w dziale „Praca i warunki bytu” — zatrudnienie w niektórych gałęziach przemysłu, związki zawodowe, Związek Samopomocy Chłopskiej, zakłady opieki; w dziale „Straty wojenne i odbudowa” — zniszczenie i odbudowa Warszawy, ponadto w dziale „Różne” — czasopisma wychodzące w Polsce.

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

Powiatowy Zarząd Drogowy w Tarnowskich Górach ogłasza

przetarg

na wykonanie robót brukarskich (przebrukowanie) na drodze państwowej Katowice—Lubliniec w Piekarach Śl. Podkłady ofertowe można nabyć za zwrotem kosztów w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Tarnowskich Górach, gmach Starostwa, pokój Nr 44. Oferty w zalakowanych kopertach z napisem: „Oferta na przebrukowanie drogi państwowej Katowice—Lubliniec” należy składać pod powyższym adresem.

Komisyjne otwarcie ofert nastąpi dnia 29. X. 1945 r. o godz. 11-tej. Kierownik Pow. Zarządu Drogowego

Inż. Jan Czerwiński. 154

ZAPOWIEDŹ.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że 1. p. strażnik kolejowy *Werner Smolka*, kawaler, katolickiego wyznania, zamieszkały w Dąbrówce Małej, ulica Bytomska 4,

syn Julii Smolki, żemejnej Bisok zmarłej i ostatnio zamieszkałej w Dąbrówce Małej, 2. p. niezamejną krawczyńnią *Maria Korczewska*, katolickiego wyznania, zamieszkała w Dąbrówce Małej, ulica Bytomska 4, córka rolnika Jakóba Korczewskiego i żony jego Katarzyny z domu Gościak, oboje zamieszkałych w Pikulicach, powiat Przemyski, chcą zawrzeć związek małżeński. O jakiegokolwiek przeszkodzie należy donieść niżej podpisanemu urzędnikowi stanu cywilnego. Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić winno Dąbrówce Małej i Dzienniku Wojewódzkim.

Dąbrówka Mała, dnia 20 października 1945 r. 151
Urząd Stanu Cywilnego (—) *Kaczmarek*

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się skradzione dokumenty: kartę rozpoznawczą wystawioną przez Starostwo Tarnów, dekret przyjęcia i legitymację służbową wystawioną przez Izbę Skarbową Katowice oraz zaświadczenie rejestracyjne wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Brzesko, na nazwisko *Michalek Jan*, Panewnik, Połeczna 3. 91

Unieważnia się zgubione dokumenty rejestracyjne samochodu półciężarowego marki „Tempo” nr P.R. 68521 wystawione na firmę *Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Zabrze*, ul. Wolności nr 271. 152

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Chorzów oraz świadectwo Szkoły Powszechnej Nr 10, Chorzów i Szkoły Handlowej Chorzów na nazwisko *Mika Henryk*, Chorzów, Cmentarna 13. 93

Unieważniamy — zagubione dokumenty samochodowe, karta ewidencyjna, paszport i świadectwo zarejestrowania samochodu trójkolowego marki Tempo nr rejestr. C 66679, nr silnika 160 724, nr podwozia 275 316, należący do Bytom. Ziedn. Przem. Węgl. kop. Centrum w Bytomiu. 150

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową wystawioną przez Inspektorat Szkolny w Chorzowie na nazwisko *Namysłowska Regina* zamieszkała w Chorzowie, ul. Styczyńskiego nr 30. 153

Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą wystawioną przez Zarząd Gminny Korzenna, powiat Nowy Sącz, oraz zaświadczenie rejestracyjne Rejonowej Komendy Uzupełnień Nowy Sącz na nazwisko *Jarząb Tadeusz*, zamieszkały Mogilno, powiat Nowy Sącz, poczta Krużłowa Wyżna. 155

Unieważnia się skradzione dokumenty samochodu ciężarowego marki „Ilo” Nr Pr. 68374, nr. motory 160232 wystawione na firmę „*Ziemiopłody*”, *Spółdzielnię Rolniczo-Przetwórczą, Gliwice*. 156

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości samochodu osobowego marki D. K. W. Union Nr. Pr. 68050 wystawiony przez Powiatowy Urząd Samochodowy Sosnowiec na *Hute „Katarzyna” Sosnowiec*. 157

Unieważnia się zgubione zaświadczenia Nr próbnych 1) PR 66876 na motocykl marki „Royal” Nr. sil. 17764, 2) PR 66960 na motocykl marki „NSU” Nr. sil. 224668, 3) PR 66765 na motocykl marki „DKW” Nr. sil. 76269 wydane przez Wojewódzki Urząd Samochodowy w Katowicach a należących do Zaborskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego w Zahrzu, ul. Wolności 335. 158

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Urz. Wojew. Śl.-Dabr., ul. Jagiellońska 25, I. pok. 244. tel. wewn. 444 i 452. ZA REDAKCJĘ: Dr. Piotr Bałowski.

PRENUMERATA: Roczna 240,— zł, półroczna 120,— zł, kwartalna 60,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnieść do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerokość 82 mm 4,— zł, druk borges lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zgubionych dokumentach za wyraz 2 zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 20 zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rekopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztovej Kasy Osobowości Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. Cena 6,— zł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1. (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54